तादृक्पुमान् ॥ १३ ॥ सारमेयामिषंशुनोमांसं ॥ १४॥ निषेकमित्युक्तंव्याचष्टे परिवादमिति दोषान्जारजत्वादीन् ॥१५॥ भस्मकूटेभस्मराशौखरइवाबुद्धिः रजसिदुःखेनिमज्जति ॥१६॥ शालावृकंश्वा
नमेवमनुष्यत्वेनलोकेगृहीतमित्यर्थः ॥१७ ॥ १८ ॥ प्रत्युच्यमानःआक्षिप्यमाणएभिरसद्भिःनिशाम्यअभिभूयःअस्मैप्रत्युत्तरंमादेहीतिनिवारणीयः तदेवाह माभूरिति ॥१९॥दशार्धेनसंवृतांगुलिपंचकेनपा
णिना इदंसर्वंकुपितमूढेसिद्धमेव ॥२०॥२१॥ इतिशांति०रा०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥११४॥ ॥७॥ पितामहेति ॥१॥ अयंनिंदारूपः ॥२॥ हितंअनिंद्यं आयत्यांउत्तरकाले तदात्वेवर्तमा

तादृग्जनशतस्यापियद्ददातिजुहोतिच ॥ परोक्षेणापवादीयस्तंनाशयतितत्क्षणात् ॥ १३ ॥ तस्मात्प्राज्ञोनरःसद्यस्तादृशंपापचेतसं ॥ वर्जयेत्साधुभिर्वर्ज्यंसार
मेयामिषंयथा ॥ १४ ॥ परिवादंब्रुवाणोहिदुरात्मावैमहाजने ॥ प्रकाशयतिदोषांस्तुसर्पःफणमिवोच्छ्रितं ॥ १५ ॥ तंस्वकर्माणिकुर्वाणंप्रतिकर्तुंयइच्छति ॥ भ
स्मकूटइवाबुद्धिःखरोरजसिमज्जति ॥१६॥ मनुष्यशालावृकमप्रशांतंजनापवादेसततंनिविष्टं ॥ मातंगमुन्मत्तमिवोन्नदंतंत्यजेततंश्वानमिवातिरौद्रं ॥१७॥
अधीरजुष्टेपथिवर्तमानंदमादपेतंविनयाच्चपापं॥अरिव्रतंनित्यमभूतिकामंधिगस्तुतंपापमतिंमनुष्यं॥१८॥ प्रत्युच्यमानस्त्वभिभूयएभिर्निशाम्यमाभूस्त्वम
थार्तरूपः ॥ उच्चस्यनीचेनहिसंप्रयोगंविगर्हयंतिस्थिरबुद्धयोये ॥ १९ ॥ क्रुद्धोदशार्धेनहिताडयेद्वासपांसुभिर्वाविकिरेत्तुषैर्वा ॥ विवृत्यदंतांश्चविभीषयेद्वासि
द्धंहिमूढेकुपितेनृशंसे ॥ २० ॥ विगर्हणांपरमदुरात्मनाकृतांसहेतयःसंसदिदुर्जनान्नरः ॥ पठेदिदंचापिनिदर्शनंसदानवाङ्मयंसलभतिकिंचिदप्रियं ॥२१॥
इतिश्रीमहाभारतेशांतिप०राजध०टिट्टिभकंनामचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः॥११४॥ ॥७॥ युधिष्ठिरउवाच पितामहमहाप्राज्ञसंशयोमेमहा
नयं ॥ संछेत्तव्यस्त्वयाराजन्भवान्कुलकरोहिनः ॥ १ ॥ पुरुषाणामयंतातदुर्वृत्तानांदुरात्मनां ॥ कथितोवाक्यसंचारस्ततोविज्ञापयामिते ॥ २ ॥ यद्धितंराज्य
तंत्रस्यकुलस्यचसुखोदयं ॥ आयत्यांचतदात्वेचक्षेमवृद्धिकरंचतत् ॥ ३ ॥ पुत्रपौत्राभिरामंचराष्ट्रवृद्धिकरंचयत् ॥ अन्नपानेशरीरेचहितंयत्तद्ब्रवीहिमे ॥४॥
अभिषिक्तोहियोराजाराष्ट्रस्थोमित्रसंवृतः ॥ ससुहृत्समुपेतोवासकथंरंजयेत्प्रजाः ॥ ५ ॥ योह्यसत्प्रग्रहरतिःस्नेहरागबलात्कृतः ॥ इंद्रियाणामनीशत्वादसज्ज
नबुभूषकः ॥ ६ ॥ तस्यभृत्याविगुणतांयांतिसर्वेकुलोद्गताः ॥ नचभृत्यफलैरर्थैःसराजासंप्रयुज्यते ॥ ७ ॥

नकाले ॥३॥४॥ मित्रसुहृदौप्रत्युपकारमपेक्ष्यानपेक्ष्यचोपकर्तारौतद्वान् समुपेतः शौर्यादिनेतिशेषः ॥५॥ तथापिजितेंद्रियत्वाद्विगुणितभृत्यःसन्राज्येसुखंलभतेनवेतिप्रश्नार्थः सत्यपिसाधनांतरेभृत्यानामा
नुकूल्याभावेराज्यंनश्यति तत्सद्भावेचसर्वान्कामाम्फलतीत्युत्तरमाह योहीत्यादिना असत्प्रग्रहरतिःइंद्रियाणामनिग्रहशीलः ॥ ६ ॥ भृत्यफलैः भृत्यबलप्राप्यैरर्थैर्धनादिभिः ॥ ७ ॥

Digitized by Google